

24వ అధ్యాయం

٢٤ - بَابُ تَغْلِيظِ عُقُوبَةِ مَنْ أَمْرَ

بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَى
عَنْ مُنْكَرٍ وَخَالَفَ قَوْلَهُ فِعْلَهُ

మంచిని గురించి ఆదేశిస్తూ, చెడునుండి వారిస్తూ తాను
మాత్రం దానికి విరుద్ధంగా చేసేవాడికి ఎదురయ్య కలిన
పర్యవసానం గురించి.....

దివ్య ఖుర్జాన్ లో అల్లాహ్ సెలవిచ్చాడు :

“నన్నార్నాన్ని అవలంబించండి అని మీరు
జతరులకైతే ఉపదేశిస్తారు - కాని మిమ్మల్ని
మీరు మరచిపోరేమితి? మరి చూడబోతే
మీరు గ్రంథపారాయణం చేస్తారు. అయినా
మీరు బుధ్నిని బొత్తిగా ఉపయోగించరేమితి?”
(అల్ బఫర : 44)

మరొకచేట ఇలా అంటున్నాడు :

“విశ్వాసులారా! మీరు చేయని విషయాన్ని
చేస్తాము అని చెబుతారెందుకు? మీరు చేయని
దానిని చేస్తాము అని చెప్పటం అల్లాహ్ దృష్టిల్
అత్యంత అప్రియమైన విషయం.”

(అన్ పథ : 2,3)

జంకోకచేట మహబ్ - అలైహి - అన్వమాటను
ప్రస్తావించాడు:

“(మహబ్ ఇలా అన్నాడు) ఏ విషయాల నుండి
నేను మిమ్మల్ని వారిస్తున్నానో వాటిని నేనే
స్వయంగా చేయటాన్ని నేను సుతరామూ
యిష్టపడను.” (హాద్ : 88)

200. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రభోది
స్తుండగా తాను విన్నానని హజ్జత్ అబ్యా
జైద్ ఉసామా బిన్ జైద్ బిన్ హరిసా

قال الله تعالى: ﴿ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ
بِالْيَمْرِ وَتَنْهَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا
تَقْعِلُونَ ﴾ [البقرة: ٤٤] وقال تعالى:
﴿ يَكَانُوا إِلَيْهَا الَّذِينَ مَاءْمُوا لَمْ تَقُولُوكَ مَا لَا
تَقْعِلُونَ ﴾ كَبَرَ مَقْنَعًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا
لَا تَقْعِلُوكَ ﴾ [الصف: ٢، ٣] وقال

تعالى إخباراً عن شعيب رضي الله عنه: ﴿ وَمَا أَرِدْنَا
أَنْعَلِفَكُمْ إِلَّا مَا آتَيْنَاكُمْ عَنْهُ ﴾
[هود: 88].

٢٠٠ - وَعَنْ أَبِي زِيدِ أُسَامَةَ بْنِ
زِيدِ بْنِ حَارِثَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ:

(రజి) తెలియజేశారు: “ప్రథయదినాన ఒక వ్యక్తిని తీసుకొచ్చి అగ్ని (నరకం)లో పడవేయటం జరుగుతుంది. దాంత్ అతని పేగులు (కడుపులో నుండి) బయటికి వచ్చి పడతాయి. అతనా ప్రేగుల్ని పట్టుకొని గానుగ గాడిదలూ (నరకంలో అటూ ఇటూ) తిరుగుతూ ఉంటాడు. ఇతర నరకవాసులు అతని వద్దకు చేరి, “అయ్యో! మీరేం పాపం చేశారని ఇక్కడున్నారు? మీరైతే మంచి పనులు చేయమని ప్రబోధిస్తూ, చెడు పనులు చేయవద్దని వారిస్తూ ఉండే వారు కదా!” అని అడుగుతారు. దానికి అతను, “నిజమే, నేను మంచిని గురించి అజ్ఞాపించిన మాట వాస్తవమే. కాని నేను మాత్రం మంచి పనులు చేసేవాళ్ళి కాదు. ఇతరులను చెడునుండి వారిస్తూ నేను స్వయంగా దానికి పాల్పడేవాళ్ళి” అని చెప్పాడు. (బుభారీ - ముస్లిం)

‘తండలిఖు’ అంటే బయటికి వస్తాయి అని అర్థం. ‘అఫ్తాబ్’ అంటే ప్రేగులు. ‘శీత్యబున్’ ఏకవచనం.

(సహీద్ బుభారీలోని సృష్టి ఆరంభ ప్రకరణంలోనూ, సహీద్ ముస్లింలోని ఐహిక అనాసక్తత ప్రకరణంలోనూ ఈ హదీసు వచ్చింది.)

ముఖ్యాంశాలు

వేదికలపై నించోని ఊకదంపుడు ఉపన్యాసాలతో ప్రజలను ఉర్రూతలూగిస్తూ, వ్యక్తిగత జీవితంలో మాత్రం దానికి విరుద్ధమైన పనులుచేసే పండితులకు, సత్య సందేశ ప్రదాతలకూ ఈ హదీసు కనువిష్టు కావాలి. అలాగే ఇతరుల ముందు నీతి సూత్రాలు వల్లిస్తూ తమల్ని తాము మరచిపోయే తల్లిదండ్రులకు, ఉపాధ్యాయులకు, పీతాధిపతులకు, మత, రాజకీయ నాయకులకు కూడా ఈ హదీసులో పోచ్చరిక ఉంది.

سِمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ: «يُؤْتَى
بِالرَّجُلِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَيُلْقَى فِي النَّارِ،
فَتَنْدَلِقُ أَقْتَابُ بَطْنِهِ، فَيَدُورُ بِهَا كَمَا يَدُورُ
الْحَمَارُ فِي الرَّحَّا، فَيَجْتَمِعُ إِلَيْهِ أَهْلُ النَّارِ
فَيَقُولُونَ: يَا فُلَانُ! مَالِكُ؟ أَلَمْ تَأْمُرْ
بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ؟ فَيَقُولُ:
بَلَّى، كُنْتُ أَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَلَا أَنْهَى،
وَأَنْهَى عَنِ الْمُنْكَرِ وَآتَيْهِ مِنْ قِبَلِهِ.

قُولُهُ: «تَنْدَلِقُ» هُوَ بِالذَّالِ الْمَهْمَلَةِ، وَمَعْنَاهُ
تَخْرُجُ. وَ«الْأَقْتَابُ» الْأَمْعَاءُ، وَاحِدُهَا
قِبَلٌ.